

L'Auditori ja sona

Quinzè anys després que nasqués el projecte, l'Auditori de Barcelona serà inaugurat dilluns dia 22 amb un concert de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Aquest és el primer espai de Barcelona pensat especialment per a música simfònica.

JORDI PLAY

Imatge de l'interior de l'Auditori de Barcelona. Aquesta sala ha estat projectada per l'arquitecte Rafael Moneo i dissenyada acústicament per Higiní Arau.

Ho va dir l'alcalde de Barcelona, Joan Clos, el dia que es va donar a conèixer el programa inaugural. "Es tracta d'un gran equipament que farà història, ja que des de la inauguració del Palau no s'afegia una oferta d'aquesta magnitud a l'equipament cultural de la ciutat en matèria musical".

Amb llargs anys d'endarreriment i un pressupost final de 7.706 milions de pessetes –mil més que els inicialment previstos–, el proper dia 22 obrirà per fi les portes el nou i flamant Auditori de Barcelona. I ho farà, evidentment, amb un concert de l'orquestra de la qual serà seu estable, l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), dirigida pel seu titular, Lawrence Foster.

Una brillant *Fanfàrria*, especialment encarregada per a l'ocasió al compositor Joan Guinjoan, serà la primera música que s'escoltarà a

la sala projectada per l'arquitecte navarrès Rafael Moneo i dissenyada acústicament per l'enginyer Higiní Arau. Un tàndem que ha creat un espectacular espai musical, amb una acústica i una visibilitat immillorables.

Llarg projecte. Arribar fins aquí però, no ha estat gens fàcil i, de fet, el camí que ha recorregut l'Auditori per fer-se realitat s'ha estès al llarg de gairebé quinze anys. Va ser el 1983 quan es va començar a parlar, per primer cop, de dotar Barcelona d'un auditori de música.

Rafael Moneo (Tudela, 1937) va començar a treballar en el projecte fins i tot abans de saber on aniria situat l'edifici i, quan es va iniciar la construcció d'aquest, als encara marginals terrenys de la plaça de les Glòries, el veí Teatre Nacional de Catalunya, inaugurat el 1997, encara era un projecte a la taula de Ricardo Bofill.

Al llarg dels anys següents, l'acabament de les obres es va anar endarrerint per culpa, en gran part, dels retards en l'arribada de les aportacions corresponents al Ministeri de Cultura, que ha finançat el 50% de l'obra. (L'altra meitat ha correspost, a parts iguals, a Generalitat i ajuntament.) D'aquesta manera, el somni de veure inaugurat l'Auditori pels Jocs Olímpics del 92 no pogué fer-se realitat.

Amb l'arribada, el 1996, d'un nou equip gestor al llavors ja creat Consorci de l'Auditori i l'Orquestra –integrat, com a socis igualitaris, per les dues institucions catalanes– la construcció de l'Auditori va rebre una nova empena. El nou gerent, Miquel Lumbierres, fins aleshores coordinador de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament, va parlar en aquell moment de posar en marxa l'Auditori dins la temporada 97-98. L'error de càlcul ha estat mínim si es considera tot el temps que s'havia esperat i, d'aquesta manera, el proper dilluns 22, l'Auditori es posarà per fi en marxa.

Temes pendents. Allò que entrarà en funcionament però, no serà més que la meitat de tot el complex previst. És a dir, dos dels tres espais musicals de l'edifici: la sala gran o simfònica, per a 2.340 espectadors, i una sala petita, també anomenada Polivalent, amb una capacitat que varia entre les 250 i les 500 persones.

Pendent queda l'acabament de la sala de cambra, per a 700 espectadors, que el gerent Miquel Lumbierres estima que pot estar finalitzada a començament del 2000. A més, falta enllestir el Museu de la Música i el futur Conservatori Superior de Música de Catalunya. En aquest dos casos, el Consorci fa

lliurament a les corresponents administracions –ajuntament, en el primer cas, i departament d'Ensenyament, en el segon– de l'obra *grossa*, perquè cadascuna s'encarregui de la seva finalització.

En el cas del primer sembla que no hi ha grans problemes i de fet el Museu de la Música treballa des de fa temps en el projecte museístic per a la seva instal·lació en el nou edifici. Diferent és el cas del Conservatori Superior, perquè darrerament discrepàncies entre ajuntament i Generalitat, que ha deixat entreveure la possibilitat de portar el centre a un altre indret.

So espectacular. Així doncs, els actes inaugurals que donaran començament el proper dilluns, se centren en el que, en resum, ve a ser la meitat de l'edifici. Una meitat però, prou espectacular perquè, com deia Clos, la seva posada en marxa es consideri tot un esdeveniment.

Quins són els trets fonamentals de la nova sala? Bàsicament, es tracta del primer espai, especialment pensat per a l'audició de música simfònica, que tindrà Barcelona. La sala, dissenyada acústicament per l'enginyer Higiní Arau, un autèntic número u en la seva especialitat, està especialment concebuda per a l'actuació de grans conjunts simfònics i té un temps de reverberació de 2.07 segons, similar a la que està considerada la millor sala de música del món, el Musikverein de Viena.

El més important però, és que aquesta càlida sala, tota ella folrada d'auró canadenc, té la possibilitat de modificar la seva acústica. Un enginyós mecanisme permet estendre un cortinatge fins a la meitat de la sala, fet que disminueix el temps de reverberació a 1,32 segons, adequat per a audicions amplificades. I aquesta és la gran aposta de l'Auditori. Convertir-se no només en la gran sala de concerts de Barcelona –el Palau, tot i el seu carisma, no és adequat per als conjunts simfònics– sinó també en un espai obert a totes les músiques.

A més de les característiques sonores, la gran basa amb què juga

són els també excepcionals mitjans tecnològics de què disposa. "En aquesta sala es pot fer de tot perquè s'han tingut en compte totes les possibilitats", afirmen, amb orgull, els seus responsables. I gairebé és cert. La sala disposa d'un sistema de forats al sostre que permeten penjar tota mena d'equips de llum i so. A més, a la mateixa sala estan previstes diferents posicions per a la ubicació de taules de llum i so, i càmeres de televisió. També compta amb cabines de gravació, traducció simultània i projecció de cinema i vídeo, i es pot fer servir el sistema *sensar-round*.

Per tot això, les previsions són que aquesta nova infraestructura, a més de ser la seu de l'OBC, estigui també a l'abast de la societat civil. És a dir, els promotors privats. Segons ha explicat el director general de Promoció Cultural, Vicenç Villatoro, l'Auditori estructurarà la

seva oferta al voltant de tres grans eixos: el calendari de l'OBC; activitats pròpies que encara no estan dissenyades però que seran bàsicament de caire pedagògic i divulgatiu, i la iniciativa privada.

Per aquesta raó es va convidar els promotors a formar part de la tanda inaugural de concerts, com una manera de *tastar* aquest nou pastís. I, pel que s'ha vist, la resposta ha estat d'allò més positiva tenint en compte que ningú ha escoltat encara com sona l'Auditori.

Entre les reserves pels propers mesos –"no hi dates lliures fins Sant Joan", diuen fonts del centre– figuren concerts de Pedro Guerra, Joan Manuel Serrat, el jazz de Jan Garbarek & The Hilliard Ensemble i las gales de les properes edicions dels premis Goya, Max i Ondes.

Anna Maria Dávila

CAPA
PELLETERIA

Aquest ventall
i més,
un estil immillorable,
el trobaràs a
CAPA

Av. Mertixell, núm. 100 Tel.: (00 376) 82 91 53
ANDORRA LA VELLA